

на 4 декември 1992 г. са се манифестирали като “етнически турци”. В резултат групата на циганите християни излиза на предно място, но без то да е плод на реално умножаване на християните сред циганите в България. Възможно е този извод да бъде повод за несъгласия и дори за отрицание, което ме заставя да “подсиля” неговата логическа и фактологическа достоверност.

Както е известно, през лятото и есента на 1988 г. от нас в Турция се изселиха (по оперативни данни на български служби и такива на Турското министерство на външните работи) над 350 хиляди лица, манифестирали се като “етнически турци”. По някои турски данни “голямата екскурзия” към Турция включи в себе си 370 хиляди души. Наистина, до края на 1990 г. от тях у нас се завърнаха над 120 хиляди души. В същото време обаче от тогава и до сега функционира един перманентен “обмен” на върещащите се и заминаващи, в пределите на който преобладават заминаващите в Турция. А това означава, че групата “етнически турци” у нас би трябвало да бъде (дори и по официални данни) с 250-300 хиляди души по-малко. А не да е съхранена почти без изменение, както я представят данните от пребояването на 4 декември 1992 г. Именно в това “съхранение” следва да се търсят и много от циганите (и българите мюхамедани), които по силата на сложилата се конюнктура се манифестират като “етнически турци”.

В такава насока могат да се приведат още данни от последното пребояване. Така например, според него на 4 декември 1992 г. в София живеят всичко 10 797 цигани.²⁸ И тази цифра се лансира като “официална” при положение, че само в община “Красна поляна” (по-специално в кв. “Факултета” и кв. “Коньовица”) живеят около 19-21 хиляди роми. В случая не се налага да споменавам масата цигани, които насяват кв. “Филиповци” в община “Люлин”, махала “Абисиния” в кв. “Христо Ботев” и други. Същото нещо важи и за втория по големина град в България - Пловдив. По данни на НСИ, циганите в Пловдивски окръг (регион) са всичко 23 403 души.²⁹ А, както многократно се сочи в нашите масмедиии са-

²⁸ Демографска характеристика на България..., с. 136.

²⁹ Пак там.